

2530

2

Cecelia Hansson.

Ceselia Hansson är född år 1851 i Stanstorp
i Bosjöklosters socken, och vistades hemma, då hon
var liten. Då hon var 15 år kom hon till Ösra^by
för att tjäna. Sedan hon blivit gift med en
järnvägsarbetare, som var dalmas, har hon vistats
på flera platser i Ystadstrakten kortare tider
och något i Norge och Småland. En längre tid
har hon bott vid Örtofta och slutligen år 1913
flyttade hon tillbaka till hemtrakten och har
bott där sedan dess.

Register:

3

Amulett,
 Barnsängskvinnas begravning.
 Begravning av självmördare.
 Bortbytingar.
 Brytning och brydegille.
 Bäckahästen.
 Bäckahästen.
 Drömmar.
 De döda hämnas.
 Dödas ben.
 De dödas mässa.
 Döingar.
 Dödsvarsel, uggle o. skata.
 Fadderpengar.
 Frieri och bröllop.
 Förgörning.
 Gångångare.
 Gångångare.
 Höst, ta haren.
 Höst.
 Höst, klädsel.
 Höst, främling kommer till åkern.
 Julmaten.
 Jul, halm på golvet.
 Julabocken.
 Jul, rotesoldatens julamad.
 Kloka och ormar.
 Kloka .

5.
 6.
 7.
 8.
 9.
 13.
 14.
 15.
 16.
 17.
 18.
 19.
 20.
 21.
 22-27.
 28.
 30.
 31.
 32.
 34.
 35.
 36.
 37.
 38.
 39.
 41.

Mot krämp.	42.
Kreaturens, blodhålning.	43.
Kyrkogrim.	44.
Kyrkogårdsmull.	45.
Maj och majsjungning.	46.
Majning för lik.	47.
Midsommar.	48.
Midsommar.	49.
Midsommar, badning.	50.
Midsommardagg.	51.
Offer.	52.
Ormar.	53.
Ormar, vita.	54.
Paddor.	55.
Repslagning.	56.
Resegille.	57.
Rökelse.	58.
Sjukdomar, som man kommit ve.	60.
Sjukdomar, makten, bot med rost.	61.
Sjukdomars botande, mätning.	62.
Skäver.	63.
Skävers botande.	64.
Skatter.	65.
Smörjning.	66.
Spiritus.	67.
Staffan.	68.
Svartkonst.	69.
Svartkonst.	71.
Vättaljus.	72.
Ådergång.	

för att skydda sig mot allt ont brukade Skydd mo ont.
man låna lite jord på kyrkogården och bära detta Amulett.
detta på sej i en liten påse av tyg.

2530

6

Barnsängskvinna
begravning.

Då man begravde en barnsängskvinna skulle man alltid
se till, att hon fick sax och nål och träd med sig i graven.

Och så skulle hon ha tyg, så att hon själv skulle kunna
göra en svepning till barnet sen det blivit fött;

2530

7

Självmördares
begravning.

Självmördare kördes till kyrkan och lyftes över
kyrkogårdsmuren, ty man fick inte bära dem genom grind-
arna, där man bar in vanliga döda. Sedan begrov man dem i
tysthet i en krok, där ingen annan låg. Det var just sedan
solen gått ner och det började mörkna, som man brukade
begrava dem. Annars hade de samma kista som andra och
likadan svepning.

Silvane
frösta
Bojökloster
1929

2530 Cecilia Hansen

Bortbytingar.

=====

Bortbytingar.

=====

Om man hade fått en bortbyting av trollen , så
skulle man taga en kittel med vatten och sätta opp i
skorstenen och så skulle man elda under den . Sedan när
det började susa i skorstenen , skulle man passa opp ,
för då kom trollen och tog sin unge , men så kom den rätte
tillbaka genom skorstenen . Man skulle bara skrämma trollen
till att taga sin unge igen.

2530

Brytning och bydegilt.Brytning och
bydegilt

När man skulle brida
bröta på kött, samlatas alla, som
hade del i bydestuen för att se efter
om så allt var i ordning, då man
skulle brida. Det hände alltid att
kreaturen hade trampat ett bit på
taket eller i den stilen och det skulle
lagas. Då hade man alltid en hel del
choj för sig, då alla var samlade.
Då man bröt skulle alltid
"ledningarna" först elda: bostarna. Men

eldade med grönt träsnä, och man
bara hade fått eld, ty så grön var
båten. Sen tälade hävingen till överallt
och så gick hon hem. Så stod hon
på pallen och sovlades under tiden.

Pallarna voro med ett par och av grön
trä, där hon stod. Sedan samlades
man till bygdens omkring kl. 4.

och så började man byta. Katterna
krussade med "grovbiorna" och
fantimman "chara" med "hororna"
(de små "biorna"). Till slut efter

en timme vid bygdens fick man
alltid "äggakaga" och vitt och färb.

Bierna var gamla. Trädet av runda
kahn utan hål i trädet, som såldes
så att man har ett kors i den.

Efter bytningen hade man

bydegille komma på gärdan. Då skulle
man alltid ha gillesmad. Men fick
alltid gröt och fick och så fick
karlarna så mycket trämmor, som
dem ville dricka. Men man kunde
inte, ty alla voro trötta efter arbetet
och ville snart gå hem

Sen man hade haft
bydegille hade man skattegille,
när koren skulle skämmas. Det var
mycket äldre och hade primtorrens
Man hade även då bra mat, men
inte så fint som på bydegillet.

Sen skulle koren skämmas
och sen skulle den kartas och
spinnas. Jag hade alltid 'lös'
får och jag hade arbete i ett

från september under fram i april.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

12

2530

Bäckskåden

Nere i Ständrop finns en
liten bäck och många barn
och unga alltid samlade
och säga: "Gå inte dit, flytt, för då
har bäckskåden sin gång."

Bäckskåden

Bäckahästen.

Oppe vid Höörsgård vid bäcken där höll bäckahästen
till. Det var en gång en, som hade sitt arbete oppe på
Åkersberg, och när han kom och skulle gå hem, fick han se
en vit häst, som gick där vid bäcken. Och han hoppade upp
på den för att rida en bit, men hästen kastade honom av
mitt i bäcken.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2530

15

Drömmar.

Drömmer man om löss ,betyder det ,att man skall få
pengar.

Bojööbloten, Sh

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2530

16

De döda hämnas

Man fick inte oroa de döda ,för då hämnades de .

Det var en inspektor nere på Kloster, som lät gräva en

grpp runt omkring kyrkogården, och alla ben ,som de hittade

där kommenderade han dem till att köra ut på en åker

ock kasta hur som helst. Men det dröjde minnsann inte

länge förrän han blev sjuk och dog och då sade folk allmänt:

Ja, så kunde man låtit de döda varit i fred då."

1 ark. an.

Dödas ben.

Man använde de dödas ben på många otrevliga sätt till att göra andra ont med. När någon hade varit på huset, så tog man av det och lät det rinna genom ett stort folkaben, som där hade varit märke i och som där seean hade blivit ett hål i. Sen skulle den som man hade gjort så för bli så sjuk så det skulle alldeles kunna ta död på honom. Sådan hemsk diarre skulle han få.

De dödas mässa

Man talade om , att de döda hade mässa i kyrkan
innan de andra hade kommit dit på juladagsmorgon. Men om
någon haer sett dem vet jag inte.

Döingar.

Nere vid Lillön, där sjön nu är så låg, var det
en gång en hel hög fiskare, som sänkte sig, då de skulle
ut och hämta fisk. Och sen ha de, som bo där i närheten,
särskilt, då det ska bli oväder hört dem jämra sej just
på den platsen, där de sänkte sig.

Dödsorakel

När myglarna him jam
till gården betydde dei dödsfall.

Och när skatman kralade
kring gården betydde dei också dödsfall

Dödsorakel

Uggle

Skate

Fadderpengar.

Fadderpengarna skulle man smyga till barnet, där det låg i vaggan, så att ingen såg det. Så efter barndopet var det tillä att söka i vaggan, om där var många pengar. Även de andra, som voro med på barndopet, skulle ge barnet pengar, ty det betydde lycka.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
2530

Frieri och bröllop.

Lucianatten skulle man äta en salt sill Tydor.
på kvällen innan man lade sig så skulle man
drömma om den man skulle gifta sig med, Man
drömde då ,att det kom en till en och gav en
att dricka, om det var dricka så skulle man få
en rik man ,men om det var endast vatten ,så var
ens tillkommande fattig.

När man lukade potatisen plockade man
kärleksörter och tog med sig hem för att sätta
mellan bjälkarna och taket hemma i stugan för
att se ,om det skulle bli parti av mellan dem,
som man visste höllo av varandra.

Till bröllopet ,som alltid firades i Bröllopgårdens
brudens hem skulle man gör a riktigt fint i
bröllopgården. Man gjorde med krita figurer i
det av torrvedsstickornas rök svärtade taket
och på golvet strödde man ene och fin, vit sand.
En vacker enebuske sattes vid var sin sida om
dörren.

Bröllopgårdens
prydande.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Man lejde ofta någon till att gå omkring
och bjuda och bjudningen skedde lagvis liksom
vid begravning och man bjöd alltid i så god tid
att de inbjudna hunno med att baka goråskakor och
och krokaner och att koka gröt. Vid begravning
hade alltid goråskakorna en svart fläck och vid
bröllop en röd.

Bjudning.

Det fanns vid alla bröllop en särskild Traktör.
traktör ,som stod för att sköta flaskan och passa
opp de manliga gästerna vid bordet.

Brudtamman var den som skulle kläda
bruden och under hela högtiden vara henne nära
och passa opp henne. Det var i vanliga fall
brudgummens närmaste släkting.

LUNDS UNIVERSITET 24
FOLKMINNESARKIV

På väger till kyrkan hade man förridare. Förridare.

Bruden var klädd i krona utan slöja. Brudens klädsel.

Kronan var den som förvarades i kyrkan och
lånades ut ,då någon skulle stå brud.

I bröllopsföljet skulle brudparets släkt Ordning i följet.
komma närmast.

Under färden till kyrkan brukade folk Skjutning.
samlas och ligga utmed vägkanterna och skjuta
alldeles förfärligt för att hylla stassen

Efter vigseln samlades man i hemmet Middagen.
där man åt och drack och gjorde sig glad.

Brudparet satt vid bordsändan på den högtidligaste
platsen och sedan sutto de andra huller om buller
men det var alltid ett förfärligt krusande innan
man kunde få dem fram till bords.

Vid måltiden var det talesmannen ,som skulle prata och stå i och roa folk så gott han kunde.

Han hade alla möjliga roligheter för sej och han fick säga strängt taget precis vad han ville.

Så kunde han till exempel säga som så: "La' me nu se, att ni tar smör på brödet så tunnt ni kan , å ni ska inte rätta er efter me ,för jag har hogåravaner." Och i den stilen kunde han gå på.

Sen man hade ätit en måltid,tog man opp Brudskänk. Brudskänk i pengar.Det var talesmannen som tog opp dem och sen lämnade han bruden dem.

På kvällen kom det ofta en väldig massa Ropa fram folk till den plats där man firade ett bröllop brudparet. för att ropa fram brudparet.Man ställde sig utanför och ropade allt vad man kunde medan det var en som ledde det hela :Brudparet fram .Detta ropade man tre gånger i följd.Inne i stugan satte man ett par ljus i fönstret och sen visade

man sig där eller också gick man ut och visade sig
på trappan. På dem , som kommo och ropade fram
brudparet åbrukade man bjuda brännvin och det var
kanske detta , som lockade en hel del till att
gå ibland hela mil. Men även flickor voro med
och det var en anledning för ungdomen att
komma tillsammans och träffa varandra, som man
inte lät gå förbi utan vidare.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Efter måltiden dansade man i bröllops- Dansen.
gården till långt ut på natten. Man dansade vals
polka, mazurka och kadrilj och man lekte ringlekar
och vävde vadmak m.m.

Långväga bröllopgäster bäddade ner
på gården, men de andra fingo gå hem på kvällen
och nästa dag kommo de tillbaka på bestämd tid
och så fortgick det så länge som bröllopet varade.
Och det kunde vara länge---från tre till åtta
dagar.

Det var strängt förbjudet för bruden att se
sin brudgum eller vara tillsammans med honom före
vigseln.

Då brudparet åkte till kyrkan kastade man
risgryn efter dem. ty det skulle betyda lycka.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bogskådet M.

Förmining.

När Hansson (Cecilia's man)

hade blivit benorakt vid Killeberg, fick vi
höra när vi kom opp där att den gamle
benorakten hade en son, som han ville ha för
till benorakt. Men det visste ju vi inte om
innan. Men bestämt att farben hade
sagt att det skulle inte bli god för den,
som kom dit, om inte hans son fick
platsen och det skulle inte bli god för
banmästaren heller.

Emellertid, alltid när Hansson

skulle gå ut med lyktan till sitt läge,

Förmining

Lund. Am.
28-29

Som kom vid 10 tiden, så såg de en grå katt
på trappan. Men vi brydde oss inte om den,
för vi trodde, att det var en vanlig katt.

Men så en gång när Hansson
skulle gå ut till lägen så drog de vi att
sate till honom: "Skulle det vara för den grå
katten, du." Och det skulle vi inte gjort,
för Hansson blev så förtvål i blicken som så.
Han låg på rygg och suckade: "O, minna ten
bryts, minna ten bryts."

Men när vi så den grå katten
synes den. Nej, var! Den kan hade
gjort det onda man skulle, så försam
kan och vi såg honom aldrig mer. Och
hade det inte varit något "lappari", så
hade inte katten blivit borta från
sedan.

Mot gungängare

Mot gungängare

Man brubade så hörs
och ropar efter tilläggs, om det var någon,
som man trodde skulle gå igen. Ty då kunde
han inte gå. När folket Från var död
så var hans häring efter en lång tid på
vägen efter tilläggs och sidste för.

För att hindra folk för att gå igen Mot gengångare.
brukade man strö kummin och hörfrö efter
den döde ,då kistan bars ut ur gården,så kunde
han inte gå igen förrän allt fröt var gånget ut.

Höst.

Det var ,när man hade en liten bit av en åker kvar, Ta haren.
då man högg säd eller plockade potatis.Då sade man alltid
att man skulle ta haren,och så kappades man om vem som
först skulle bli färdig,vem som först skulle komma fram,
då man plockade potatis och vem som först hann slut ,
då man höstade.

Besjöringsh.

2530

Höst.

Då man åkte in och man tappade en nek på marken,
skulle man inte ta opp den, utan den skulle ligga kvar
till fåglarna eller de fattiga. Ty det betydde inte lycka,
om man tog opp den på lasset igen. Fattigt folk fick också
alltid lov att gå omkring på åkrarna och plocka ax, sen
man hade inhöstat

Man brukade också alltid sätta ut julanek
till fåglarna.

Arb. Ar.

2530

Höst.

Klädsel.

Då man gick och höstade, gick alltid karlarna
i bara skjortärmarna, då det var varmt och fruntimmerna
gingo i bara särken och räfske.

2530

Höst.

När en främmad kom till åkern ,då man höll på att
hugga ,brukade denne alltid säga:Lycka till arbetet."

Likaså när man höll på att varpa och nån kom in om
dörren ,brukade man alltid säga:Högt skäl,högt skäl." Och
så trampade de så högt så.

2530

Julmaten.

Till jul hade man alltid tre sorters bröd. Det var sursött, som kallades limpebröd eller "lämpebröd", så var det sött, hemmasiktat och grovt eller som det kallades, surt bröd. Man bakade alltid tre bak bröd till julen, ty julbrödet var det alltid mer välsignelse med, och man sade, att det skulle räcka till påska. Dessutom hade mor i huset alltid sin egen fina kaka, som hon hade och bjöd främmande på. Man bakade också alltid julakakor åt de fattiga, och åt dem, som kommo och tiggde till julen.

Till mat på julaften hade man alltid risgröt och fisk, och på bordet hade man en träkanna eller ett tennstop, om det var hos mera förmögna, och # detta hade man julölet.

j

2530

Jul

Man hade alltid halm på golvet julafton och den fick ^{Halm på golvet}
ligga kvar till ~~XXXXXXXXXX~~ juladagsmorgon. Så låg man i
halmen och lekte och roade sig. Likaså brukade man ha halm
på golvet till dem , som kom och ville låna hus. Man hade
ju i vanliga fall lergolv då , och de fattiga hade minnsann
inte råd tillä att hålla sängkläder till dem , som kom och
ville låna hus , för det var ganska många förr i tiden,
som drog omkring , krämare och annat löst folk.

2530

Annandagjul ledde man en julabock omJulabocken.
kring i stugorna och dem, som ledde omkring den ,
skulle man bjuda på öl och brännvin.

Jul. Potersoldaternas "julamad"Jul. Potersoldaternas
"julamad"

Det var en gammal sed, att
potersoldaten skulle ha julamad av sina
pötbinder. Ett par dagar före jul åkte
han omkring med kist och säg och
samlade upp sin julamad. De smula
fick han stå och ar anda ett annat.
Men han åkte bara till bostaden inom
den egna staden.

Bergsholmen, H.

2530

Kloka o. omme

Kloka o. omme.

Den gamle gubben vid
Killeberg, som drickade sjukdom på
Hansson genom den grå katten, när
han dog så berättade hans son, att han
kom och skulle gå ut och då kom det
en omme på trappan och ville smita
in till gubben. Men pojken slog dörren
i med detsamma, så omme kom inte
in. Den omme hade saknat något
med gubbens ontade att göra.

/ Arb. Am.

2530

Min farfar brukade gå omkring och Klokä.
bota sjukdomar och man sade att han var lite
klokare än de flesta. Som lön fick han se en
sup och då och då en tolvskilling. Han hade en
svartkonstbok, som han läste i, men en gång hade han
väl läst fel, för det kom en hel hop små röda
pojkar och ville dra honom av sängen.

2530

Då man hade kramp, brukade man vira Ålskinn om Mot kramp.
benen för att det skulle bli bra.

2530

Kreaturen, Bortning av blodkretslöpp

Kreaturen

Blodkretslöpp

Men: Ständings hade
man helt nyttan en kor, som hade
blod. Och då var en som skulle
kunna genom att ge henne en föröning

2530

Kyphogrim.

För i tiden vögde ingen
dålig människa på till kyphan eller på
kyphogården, den det var smitt. Men
vögde sig aldrig till kyphan på natten,
om det inte var tvärt i den. Man sade,
att kyphogrimmen var där att den skulle
man akta sig för.

Kyphogrim

2530

Kyrkogårdsmull

Man brukade taga lite~~s~~ mull på en grav och bära det
på sej i en liten påse av tyg. Men man måste alltid låna
det också.

Maj och majgångning

Maj o. majgångning

För länge tid sedan
var det, som man i kanton brukade sjunga
maj i by. Men man i Fins härad skall det
ändå till den tid ha varit vanligt. Jag minns
bara att de sjöng en oförändrad vers om de
inte fick nåt:

"Pigan sade: kantonstrogen
och han berken för saken an alla
pan, an alla pan."

Först gick småpojkar i vanl. fall och
efteråt kom den drängarna. Gittet hade
man en jättes stor senare.

Majning för lik.

Majning för lik

På en riklig pennade bebad
men maj på vägen med gummis
eller suris. Man störde en entalt
lager med ris och vanligen stämde ris
vid kasterna. Det var för att hedra
den döde. Sedan var det sed att man
från gillesgården skulle köra ut med
smör och bröd ost och brännvin och
bjuda på alla dem som hade majat
för liket. Man kallade det: "Att
maja för lik."

2530

Midsommar.

Midsommar.

Om midsommar brukade
ungdomen samlas nere vid kusrägen
vid Nyby och vara där på allhandla sätt.

2530

Widsmman, Blomman.

Om widsmman brukade
man planten kärleksört under
bjälkarna för att se om de, som det var bra
med skulle få varandra. Om blomman
höjde sig mot varandra så fick den varandra
sommar iske.

Man brukade också plöja
i snitts blommor, den sorten gick ner för
att använda till räkning att bota
sjukdomar med.

Widsmman.

Blomman.

Kärleksört

Blomman till

räkning

S Käse

Frästa
Bos/Klaster
apr 1929

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1916. 11. 15
ber Cecilia Hansson
född i Överg

50

2530

Midsummer, Badning

Midsummer, Badning

Det var en pojke, som
om midsummer badade nere vid
Sällön och han fick "kypokid" i bögge
känne, så han kunde inte gå.

2530

Midsommarsdagg

Man brukade rulla sig i midsommarsdaggen alldeles
naken, om man hade utslag eller dylikt på kroppen, så skulle
det gå bort.

2530

Oppe i Småland släppte man ned pengar Offer.
i en gryta i berget för att inte djuren ,som
gingo där omkring och betade,skulle komma till
förtret.

2530

Ormar .

Man påstod , att min farfar kunde lite mer än andra.

Och jag såg en gång, då han skrev en ring kring en orm,

och ormen kunde inte gå därifrån, förrän han gjorde en

väg till honom genom att dra en streck ut från ringen.

2530

Vita ormar kunde göra så att man
blev klok och kunde mer än andra. Man skulle
fånga dem och koka dem och sen dricka spat,
som man hade kokat dem i .

Vita ormar.

Skane
Fasta
Bojklöster
april 1929

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Uppskrift. Målar

55

2530

Per. G. L. Lanson

Appl, Bojklöster

Paddor ("poggor") = förtrollade prinsessor.

Paddor

Men man sade alltid, att
man skulle inte göra "poggor" nåt ont,
ty det var förtrollade prinsessor. Men
han var från Dalarna och det var väl en
tro, som de hade däruppe.

Men sade också att
poggorne brukade säga komma (då komma)
men om det var sant vet jag inte

S. Kier
Frösta
Bosjöklöster
april 1929

And. S. Kier
Soc. Cecilia Kier
2530
gödd: Ogon / Kier

Repslagning av lindbark

Repslagning

Repslagning av lindbark om
gamla tankar i träderna av Stenstrup
Orup och Nyby. Men man gjorde det inte
i stora skala. Då man någon gång ville
gå upp på träderna hade man inte som
på andra platser t.ex. i Hona Rörums om-
fattningar inte i marken, utan man hade
in klipparna i bakgrunden, som man hade
bakat, för att få "tinget löst."

Resegilt

När man hade varit en
byggsmå hade man alltid resegilt på
kräkten. Och när man kissade upp
kranten, som var av gjutet och blommor,
så kunde man.

Resegilt

2530

Rörelse

Det bästa av allting,
när man hade "kommit" ut
i värld och rörelse. Men man
kunde alltid säga, när han trodde
han hade "kommit" ut
när.

Rörelse

2530

Om man hade kommit vid något i luften så
skulle man röka sig så gick det bort. Det går
då bort på ett par dagar. Verk botades med s.
R. blandad rökelse. Blandad rökelse köpte man
på apptekeket och allt, som man kom vid ute i
mörkret på kvällarna kunde man bota genom att
röka sig med blandad rökelse.

Rökning mot det,
som man kommit
vid i luften.

2530

All "komma re" sjukdomar.

Här i "Lunehus" (En vild
är Ring sjön alldeles söder om Orus sanatorium)
sade man att det fanns alltså slags diktighet,
bäckar och allting. Och jag var en pojke,
som aldrig brukade bli sjuk, som var där nere
och trillade en gång. Och kom från sådan
hemsk verk och kom blev mycket sjuk
efteråt.

Det är också många, många
som ha blivit alldeles frivilligt där.

All "komma re"
sjukdomar.

2530

Sjukdomar.

Vid gula sjukan var det precis som om "makten"
hade gått ifrån folk. De liksom tvinade bort.

Mot sjukdomar var det bra att ta lite rost från
kyrkonyckeln och ge de sjuka in detta. Men man måste alltid
låna, man fick inte taga utan vidare utan alltid lova ,
att bära hem det igen.

2530

För att bota sjukdomar brukade de kloka
gummorna ofta mäta folk. De mätte tre gången med **a** Sjukdomars
en sytråd och den sista gången blev bråden för Botande.
kort och då skulle det hjälpa.

Ep 2530

Vid botning av
skäver.

Då en moder^E hade botat sitt barn för skäver, fick ^E
barnet inte titta i graven ,då modern var död och skulle
begravas ,ty då kom sjukdomen igen.

Skane
Alt. Trösten
Sn. Brjöstskär

Oppt. Alt. Trösten
Bar. Cecilia Hansson
Oppt. Brjöstskär

2530

Bot mot skäver.

Mot skäver var det bra att dricka vatten ur en mör-
dares hand, så skulle man bli friskä.

2530

Skatter.

Nere i Stanstorp fanns en skatt, som en gubbe hittade
och tog också, men hästen, som han hade till att dra opp
skatten med dog på fläcken, för hästkadaveret låg där
länge sen? Skatten fanns i en kopparkittel, och mannen, som
tog den, blev mycket rik.

2530

Man tog barn ,som hade skäver ut genom Smörjning.
det ena fönsret och in genom det andra för att
de skulle bli bra.

2530

Spiritus.

Det var en skomakare nere i Häggenäs, ha hade en spiritus i en ask. Det var de, som hade gett sej fan i våld, som hade sådana. Man sade, att det såg ut som en litenböna. Men man fick inte försumma den, utan varje morgon skulle man spotta i asken, sen man hade stigit opp; Spiritus hade man för att han skulle skaffa till dem, som hade honom, så att denne aldrig led någon brist.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2530

nytt. P. H. Nilsson
ber. av Cecilia Hanson
örsp. Bergöhlén

Skane
Fröda
Bosjöklöster
nytt. 1929

Rida Staffan.

Man brukade rida Staffan och då hade man en
svinafot med sej, för då skulle de, som red omkring ha
lika många supar, som det fanns ben till i svinafoten
och det var visst tjugofyra.

2530

Svartkonst.

Min farfar hade en svartkonstbok, som han hade fått av en gubbe nere i Hallaröd, och de sade, att han kunde lite mer än andra? Men han gjorde sig av med boken sen, ty han ville inte ha den. En gång, när han läste i den, kom där alldeles fullt med rödhuvade pågar kring honom, och han kunde inte läsa bort dem. Jo, han hade nog kunnat läsa bort dem, hade han sagt, om han bara ville skicka dem ut på nästan till att göra ont, men det ville han inte.

Sen gjorde han sig av med svartkonstboken igen, för han ville inte ha den och gubben, som han hade fått den av, levde än så han fick ta den igen.

Bryllups, Sk.

2530

Skatn, på int. dödas

Skatn.

Johannes Pers' som var hemma
en gång och då skulle han jättes jaga. Och
så dög det han en drata hemma vid. Där
var två stycken, som hade br, och han
dög den ena. Men en liten tid efter
dög minsam hans fru. Sen har han aldrig
relat något skatn mer, ty han trodde att
det var den efterkrande, som hämnats.

/ Arb. Ar.

2530

Man brukade samla på vättaljus /ortocertit./ Vättaljus.
och ha dem inne i husen ,ty det skulle ge lycka,
om man hade sådana.

2530

"Gå ivergång"

Det fanns en del, som
brukade gå ivergång. Det var bara de, som
ville ha reda på allt om, som skulle hända.
De bländade i nyckelhål till de lyckan, som
de gick till. De bländade de Guds ande ifrån
sej för om ja se att helvete om. Men
alldeles tydligt skulle de vara, vad de än finger
se

Gå ivergång